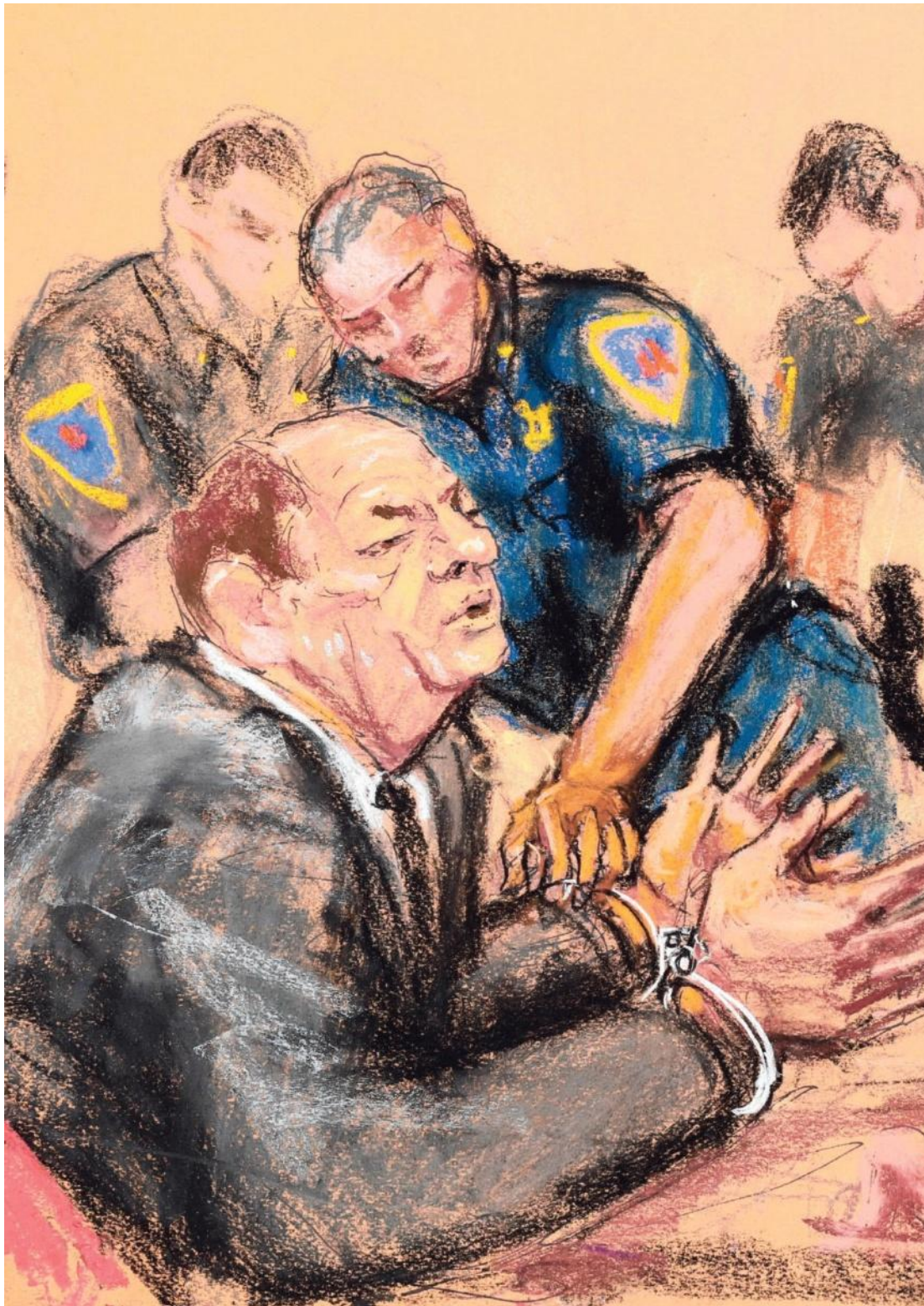

Onthullende podcast over Weinsteins cocktailverbondjes

PODCAST Terwijl het doek nu ook in de rechtszaal is gevallen voor Harvey Weinstein, sluit journalist Ronan Farrow een lange podcast af over zijn turbulente misbruikonderzoek.

Door onze redacteur **Steven de Jong**

Vijf dagen nadat *The New York Times* uitpakte met een verhaal over de misbruikslachtoffers van Harvey Weinstein, kwam tv-journalist Ronan Farrow op 10 oktober 2017 met een nog scherper en onthullender artikel in het gezaghebbende blad *The New Yorker*. Daarmee werd de alom geprezen filmproducent voorgoed verstoten uit Hollywood. De #MeToo-beweging zag het licht.

Het grote publiek kende Farrow (1987) tot die tijd enkel als de jongen die ooit een tv-showtje had én als zoon van regisseur Woody Allen en actrice Mia Farrow. In 2016 baarde hij opzien met een artikel waarin hij zich schaarde achter zijn zus Dylan, die haar vader van misbruik beschuldigde. Het speet Ronan Farrow dat hij zijn zus niet eerder geloofde.

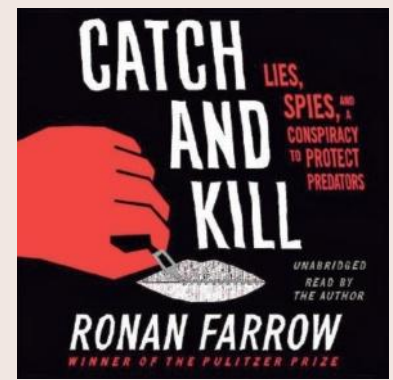
In het boek *Catch and Kill* (Hachette, 2019), waarvan nu ook een gelijknamige podcast is, doet Ronan Farrow verslag van wat er aan de publicatie in *The New Yorker* voorafging. Gedurende dat journalistieke onderzoek gold zijn zus als geweten. „Als of je een pleister lostrekt”, zei Dylan over de moeite die Farrow's bronnen hadden om met hem over het misbruik te praten. „Als je je eenmaal hebt uitgesproken, wordt het makkelijker.” Laat dit schandaal niet los, voegde ze haar broer toe. Ronan Farrow, in zijn dankwoord: „Haar moed zorgde ervoor dat ik bleef doorgaan, zij hielp me het onbegrijpelijke te begrijpen.”

Mentor in ruil voor seks

Wat 'niet loslaten' betekent, leren we in zijn podcast. Tien afleveringen, zo'n drie kwartier per stuk, uitgesmeerd over de afgelopen vier maanden. Daarin blikt Farrow met zijn bronnen (de slachtoffers, maar ook een spion die voor Weinstein werkte) terug op de immense tegenwerking tijdens het onderzoek. Terwijl hij geschaduwd werd door Black Cube, een Israëlisch detectivebureau ingehuurd door Weinstein, bezweek zijn werkgever NBC News onder juridisch gebluf. Later bleek dat NBC ook zelf seksueel misbruik van eigen medewerkers toedekte en dus uiterst chantabel was. Ondertussen hielden de NBC-bazen Farrow steeds voor dat zijn werk nog niet publicabel was. Van uitstel kwam afstel. En zo kon het gebeuren dat de tv-journalist uiteindelijk *The New Yorker* benaderde om zijn videomateriaal in de vorm van een *long read* te publiceren.

De podcast over die journalistieke marteling legt een verschrikkelijke bedrijfspolitiek bloot. Hoe dicht bij de top van NBC, hoe onjournalistiek, huichelachtiger en commerciële de reflexen. Een van de redenen waarom Weinstein *in plain sight* zich zo lang kon misdragen. Ergens halverwege speelt de podcast een heimelijk opgenomen gesprek tussen Harvey Weinstein (1952) en model Ambra Gutierrez (1992) af. Daarin is geen sprake van verleiding, maar van een werkgever die zeer dwingend carrièrehulp aanbiedt in ruil voor seks. „Verpest onze vriendschap nou toch niet”, zegt Weinstein als Gutierrez het aanbod om de bespreking op zijn hotelkamer voort te zetten blijft afslaan. Op de vraag waarom hij gisteren zomaar haar borsten betastte, antwoordt hij doodleuk: „I'm used to that.” Dat incident was de reden om het gesprek te tapen, met technische hulp van de politie.

Die opname geldt als ondersteunend bewijs voor al die getuigen- en

slachtofferverklaringen die in deze podcast nog eens uitgesproken worden - maar nu zonder vrees.

De vrouwen delen in de gesprekken met Farrow ook hun twijfels. Het ging immers niet om verkrachtingen in steegjes, maar om listige kunstgrepen waardoor zij gingen geloven dat zij ook zelf verantwoordelijkheid droegen. Maar als Weinstein zijn zinnen op je had gezet, kon je bijna niet anders dan instemmen met intimiteit. Wees je hem af, dan was je klaar in Hollywood. Je ondervond als vrouw dus hoe dan ook schade. Waar het boek van Farrow deze praktijk minutieus blootlegt, laat de podcast je die beklemmende greep ook beleven. Je hoort het verdriet in hun stemmen, vooral van de actrices die door Weinstein het vak verlaten hebben.

Deze 458 minuten geven misschien wel het meest complete beeld van de systematische manier waarop Weinstein de ambities van jonge vrouwen, sommigen nog stagiair, misbruikte om aan zijn seksuele greif te komen. Tegelijk legt het een praktijk van *catch and kill* bloot: verhalen 'vangen' en onschadelijk maken. De ene keer met detectives, de andere keer met advocaten. Er blijkt een hele handel te zijn in de aan- en afkoop van nog niet gepubliceerde schandalen, in stand gehouden door de directies van nieuwsorganisaties zelf.

Non-disclosure agreements

Hoe gewetensvol je als journalist ook werkt, je moet in zo'n gecorrumpieerd mediabedrijf als NBC dus altijd rekening houden met de geheime agenda's van je meerderen. „Cocktailverbondjes”, schertst Farrow over zijn ex-werkgever. Ongelooflijk zijn de geldsommen die Weinstein over had voor *non-disclosure agreements*. Ambra Gutierrez werd voor 1 miljoen dollar de mond gesnoerd. De opnames moesten gewist worden (wat dus niet gebeurde is). Tot oktober 2017 waren dit soort geheimhoudingsverklaringen uiterst effectief, tegenwoordig gelden ze als bewijs voor een #MeToo-dooftop.

The Catch and Kill Podcast is misschien lastig om in te komen en soms moeilijk te volgen, vooral vanwege de stortvloed aan details en de stroeve storytelling, maar voor wie Farrow's artikel of zijn boek heeft gelezen, maakt dat niet zoveel uit. Zodra je de vrouwen hoort spreken over wat zij al die jaren verzwegen, wordt duidelijk hoe nodig en revolutionair Farrow's doortastende onderzoek is geweest.

Podcast

The Catch and Kill Podcast

Verteller: Ronan Farrow
Producent: Pineapple Street Studios
10 afleveringen van 35 tot 60 minuten
Via Spotify en Apple

